

ριζικόν αὐτῆς σύστημα με ἀποτελέσ-
μα τὴν ἐξάντλησιν, τὴν σήψιν καὶ
τὸν θάνατον αὐτῆς μετ' ὀλίγα ἔτη.

Ἡ ἐκδήλωσις τῆς νόσου δὲν πα-
ραρρηρεῖται ἀμέσως μετὰ τὴν μόλυν-
σιν, εἰ μὴ μετὰ παρέλευσιν 1—2 ἐτῶν
ἢ καὶ βραδύτερον. Τὰ ἀσθενῆ φυτὰ
ἀρχίζουν νὰ κιτρινοφυλλιάζουσι, νὰ
διδουσι βραχεῖς βλαστούς καὶ γενι-
κῶς παρυσιάζονται καχεκτικά. Σύν
τῷ χρόνῳ τὰ συμπτώματα γίνονται
ἐντονώτερα, τὰ φυτὰ ἐξαντλοῦνται
περισσότερον· τὰ φύλλα πίπτουσι
ἐνωρίς, τὰ σταφύλια δὲν ὠριμάζουσι
καὶ τέλος τὰ φυτὰ ξηραίνονται. Ἡ
ἀσθένεια, ἐμφανιζομένη κατ' ἀρχὰς
εἰς ὠρισμένα φυτὰ ἐνὸς ἀμπελώ-
νος, ἐπεκτείνεται ἐν συνεχείᾳ κυκλικῶς,
ἀκριβῶς ὅπως μία κηλὶς ἐλαίου ἐπά-
νω εἰς ἕνα φύλλον χάρτου. Δι' αὐτὸ
καὶ ἡ πρώτη ἐμφάνισις αὐτῆς καλεῖ-
ται φυλλοξηρική κηλὶς.

Ἡ διάγνωσις τῆς νόσου γίνεται
καλύτερον τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες
(Ἰούνιον, Ἰούλιον) διὰ τῆς ἐξετά-
σεως τοῦ ριζικοῦ συστήματος τῶν
προσβεβλημένων φυτῶν, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον εὐρίσκονται αἱ μικροσκοπικαὶ
φυλλοξηρίαι.

Τὴν διάδοσιν τῆς νόσου εὐνοοῦν
πολλοὶ παράγοντες: ὁ ἄνεμος, αἱ
βροχαί, τὰ ζῶα, τὰ μεταφερόμενα
δενδρύλλια, ὁ ἄνθρωπος κ.λ.π.

Διὰ τὴν πρόληψιν καὶ ἀντιμετώ-
πισιν τοῦ ἐκ τῆς φυλλοξηρίας κινδύ-
νου, δὲν εὐρέθη μέχρι σήμερον οὐδὲν
ἀποτελεσματικὸν καὶ πρακτικὸν φάρ-
μακον. Ὁ μόνος τρόπος ἀντιμετωπί-
σεως τοῦ κακοῦ εἶναι ἡ χρησιμο-
ποίησις ὡς ὑποκειμένων τῶν Ἀμερι-
κανικῶν καὶ τῶν νόθων αὐτῶν ἀμπέ-
λων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουσι ἀντο-
χὴν εἰς τὴν προσβολὴν τῆς φυλλο-
ξηρίας. Ἐπάνω λοιπὸν εἰς τὰς ἀμπέ-
λους αὐτὰς θὰ ἐμβολιασθοῦν αἱ ἐν-
τόπιαι ἄμπελοι καὶ σταφιδάμπελοι.

Ἡ χρησιμοποίησις ὁμως τῶν Ἀ-
μερικανικῶν ἀμπέλων διὰ τὴν ἀντι-

κατάστασιν τῶν ἀμπελώνων μας, δὲν
εἶναι εὐκόλος ἐργασία. Τὰ διάφορα
εἶδη τῆς Ἀμερικανικῆς ἀμπέλου, διὰ
νὰ ζήσουσι καὶ εὐδοκιμήσουσι, ἀπαι-
τοῦν διαφορετικὰς ἔδαφολογικὰς καὶ
κλιματολογικὰς συνθήκας. Τὸ γεγο-
νὸς αὐτό, τῆς προσαρμογῆς δηλαδὴ
τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ νόθων τῆς
Ἀμερικανικῆς ἀμπέλου εἰς ὠρισμένον
ἔδαφος καὶ περιβάλλον γενικώτερον,
ἐνέχει μεγάλην καὶ ἀποφασιστικὴν
σημασίαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀ-
ναμπελώσεως. Ἡ ἀρχικὴ ἀναμπελώ-
σις τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀπέ-
τυχε, διότι δὲν ἐδόθη ἡ πρέπουσα
σημασία εἰς τὸν παράγοντα τῆς
προσαρμογῆς.

Ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐμβο-
λισμοῦ τῶν ἐντοπιῶν ποικιλιῶν
τῆς ἀμπέλου ἐπὶ τῶν Ἀμερικανικῶν
ὑποκειμένων παίξει σπουδαῖον ρό-
λον εἰς τὴν ἀναμπελώσιν, διότι τὰ
διάφορα εἶδη καὶ νόθα τῆς Ἀμερικα-
νικῆς ἀμπέλου δὲν ἐμβολιάζονται με-
τὴν ἰδίαν εὐκολίαν μετὰ τὰς διαφορὰς
ποικιλίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀμπέλου
(διάφορος βαθμὸς συγγενείας).

Ἡ συνύπαρξις λοιπὸν τῶν δύο
ἀνωτέρω βασικῶν παραγόντων, τῆς
προσαρμογῆς καὶ τῆς συγγενείας,
θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς
ἀντικαταστάσεως τῶν ἀμπελώνων
μας ἐπὶ Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Ἐν κατακλείδι, ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς
φυλλοξηρίας εἶναι πράγματι σοβα-
ρὸς καὶ εὐλόγως ἔχει προκαλέσει τὴν
ἀγωνίαν καὶ τὸν φόβον τῶν παρα-
γωγῶν. Ἡ εἰσβολὴ τοῦ μικροσκο-
πικοῦ αὐτοῦ ἔχθροῦ τῆς ἀμπέλου εἰς
τὴν Πελοπόννησον θὰ δημιουργήσῃ
μεγάλον οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν
πρόβλημα εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς
καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν γε-
νικώτερον.

Εὐτυχῶς ὁμως τὴν σημασίαν τοῦ
ζητήματος τούτου ἀνετλήθη τὸ
Κράτος καὶ μετὴν συνεργασίαν τοῦ
Α.Σ.Ο. φροντίζει, ὥστε ὁ ἐκ τῆς φυλ-